

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วยประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาเลือกมีจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ ในกรณีที่มีสองสภา ให้แต่ละสภาเลือกสภาละไม่เกินสี่คน

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขาธิการวุฒิสภาหรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

มาตรา ๓ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกวุฒิสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ การกำหนดตำแหน่ง การได้รับเงินเดือนและการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า “ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า “ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้นำกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็นเงินสะสมมาใช้บังคับโดยอนุโลม ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาหรือตามกฎหมายอื่น ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๐ การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานเทศบาลมาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้อีกถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิมภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุแต่งตั้ง และให้ได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ เป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๔๑ ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่นับแต่วันออกจากราชการไปปฏิบัติงานดังกล่าวให้ผู้นั้นมีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก หรือลาออกตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๖ ทวิ มาตรา ๔๖ ตรี และมาตรา ๔๖ จัตวา

(๕) ถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก

วันออกจากราชการตาม (๔) หรือ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไปอีกจะกระทำมิได้ ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(๔) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๑) (๔) หรือ (๕) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖ ทวิ มาตรา ๔๖ ตรี และมาตรา ๔๖ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๔๖ ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยเมื่อได้มีการสอบสวนพิจารณาแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากการาก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนในกรณีที่เกี่ยวข้อง หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่งอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งจะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของพนักงานอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจกับผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๔๖ ตริ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๓ และสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา ๕๓ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกละทิ้งไว้เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา ๔๖ จัตวา เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนก็ได้ ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๐ โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน

จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษให้ก็ได้แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ผู้ถูกสั่งปลดออกตามมาตรานี้ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๔๖ ทวิ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ระยะเวลาสอบสวนพิจารณาและสั่งลงโทษ การสั่งสอบสวน การมอบหมายให้สอบสวน การตั้งกรรมการสอบสวน ตลอดจนการส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐาน และกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริง ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ

ให้ ก.ร. มีอำนาจออกกฎ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๕๓ ถ้าจะต้องสอบสวนตามมาตรา ๕๓ ก่อน

ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจสอบสวนตามมาตรา ๕๓ ในกรณีที่จะต้องลงโทษตามมาตรา ๕๓ ถ้ามีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป ”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐ ทวิ และมาตรา ๖๐ ตรี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

“ มาตรา ๖๐ ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๖๐ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ตรี ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๐

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. ”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๖๑ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (๒) ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา
- (๓) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
- (๔) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๕) ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา
- (๖) ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๗) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๙) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๐) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร

(๑๑) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา

(๑๒) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(๑๓) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่ง จะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๖๒ ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บัญชีอัตราตำแหน่ง เงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง หมายเลข ๒ หมายเลข ๓ หมายเลข ๔ หรือหมายเลข ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศปรับใช้อัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๒ หมายเลข ๓ หมายเลข ๔ หรือหมายเลข ๕ ให้สอดคล้องกัน

บทบัญญัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๘ มิให้ใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วย ถ้าได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม หรือเงินค่ารับรองสำหรับสมาชิกสภาดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้

การจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๓) (๔) (๕) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา ๖๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งหรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ

(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๓) (๔) (๕) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่งจะโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม หรือประธานหรือรองประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นสังกัด หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ทำโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองทำโดยพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๗ ให้กรรมการซึ่งรัฐสภาเลือกจากประธานคณะกรรมการสิทธิการสามัญประจำสภาและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งหรือครบวาระ แล้วแต่กรณี แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันก่อนวันที่ประกาศรัฐสภาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภาใช้บังคับ

(๑) ให้เลขาธิการรัฐสภาดำรงตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ ก.ร. ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ตามมาตรา ๒๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาด้วยความเห็นชอบของ ก.ร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ตามมาตรา ๒๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมาตามมาตรา ๒๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไปตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๖) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมาตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๗) การโอนข้าราชการตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานรัฐสภาหรือเลขาธิการรัฐสภา แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัดแล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ

มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ (๑๑) และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่ผู้เคยถูกลงโทษให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๑

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๓๘,๘๖๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๘๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๘,๘๖๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๘๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๓๘,๘๖๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๘๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๓๘,๘๖๐	๑๐,๘๒๐	๔๙,๖๘๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๑,๕๕๐	๗,๐๐๐	๓๘,๕๕๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๑,๕๕๐	๗,๐๐๐	๓๘,๕๕๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒๕,๕๘๐	๓,๔๐๐	๓๒,๙๘๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๒๖,๖๒๐	๓,๐๖๐	๒๙,๖๘๐
<u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการ ประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียง ตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๒

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๔๔,๐๖๐	๑๔,๕๔๐	๕๘,๐๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๖,๒๖๐	๑๐,๐๐๐	๔๖,๒๖๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๖,๒๖๐	๑๐,๐๐๐	๔๖,๒๖๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๔๓๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๔๓๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๔๓๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๔๓๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๔๓๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๓,๕๓๐	๔,๕๐๐	๓๘,๔๓๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๐,๑๘๐	๔,๔๑๐	๓๔,๕๙๐
หมายเหตุ ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการ ประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียง ตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๓

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๐,๖๘๐	๒๑,๑๑๐	๗๑,๗๙๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๑,๖๓๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๑๓๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๑,๖๓๐	๑๔,๕๐๐	๕๖,๑๓๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๓๘,๔๕๐	๗,๕๐๐	๔๕,๙๕๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๔,๖๔๐	๖,๗๕๐	๔๑,๓๙๐
<u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการ ประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียง ตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๔

(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๒. ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๘,๑๕๐	๓๐,๓๕๐	๘๘,๕๐๐
๕. ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๗,๘๑๐	๒๑,๕๐๐	๖๙,๓๑๐
๖. ที่ปรึกษารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๗,๘๑๐	๒๑,๕๐๐	๖๙,๓๑๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๔๔,๒๐๐	๑๑,๒๐๐	๕๕,๔๐๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๕,๗๘๐	๑๐,๐๘๐	๔๕,๘๖๐
<u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการ ประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียง ตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว				

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการ
รัฐสภาฝ่ายการเมือง หมายเลข ๕
(หน่วย : บาท)

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑. ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๒. ที่พิจารารองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๓. ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๔. ที่ปรึกษาประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๒	๖๕,๒๒๐	๕๕,๓๘๐	๑๒๐,๖๐๐
๕. ที่พิจารารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๕๓,๖๑๐	๔๒,๘๕๐	๙๖,๔๖๐
๖. ที่พิจารารองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๕๓,๖๑๐	๔๒,๘๕๐	๙๖,๔๖๐
๗. เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๘. เลขานุการรองประธานรัฐสภา	เท่าจำนวน รองประธานรัฐสภา	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๙. เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๐. เลขานุการประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๑. เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวน รองประธานวุฒิสภา	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐
๑๒. เลขานุการรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร	๕๐,๗๕๐	๑๗,๘๕๐	๖๘,๖๐๐

ตำแหน่ง	จำนวนอัตรา	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	รวม
๑๓. เลขานุการผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๕,๓๑๐	๑๖,๑๐๐	๖๑,๔๑๐
<u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา ให้แต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว				